

Tam v údolí u bílejších skal
voní jablůňek sad
a kmínky hlídač přivázel ať můžou zpřímá stát

Ten sad se táhnul pod strání
až tam, kde stával kříž
vtom zdálky divný hvízdání
se neslo blíž a blíž

Tulák měl v ranci písničku
a slípky cestou krad'
když ztratil v trávě tkaničku
na místě zůstal stát
Ten vandrovník byl línej hoch
a bosej nechtěl jít
tu dostal nápad, že by moh'
jablůňce šňůrku vzít

Pak deště krupy střídaly
a vítr silně dul
jablůňku snadno vyvalí
vždyť schází jí ten kůl
Však bouřka přešla, vítr ztich'
a teď se světe div
ten strom se ohnul, pak se zdvih'
je krásnější než dřív

Jablůňka od té příhody
zestárla o pár let
však spoustu sladké úrody
jí můžem závidět
Já njsem žádnéj zahradník
však říkám na svou čest
když volnost stromkům prospívá
i nám snad dobrá jest
když volnost stromkům prospívá
i nám snad dobrá jest